

עלון מעגן

קיבוץ מעגן, ד' באייר תשע"ז | 11.05.2016 | גליון מספר 1

גליון יום העצמאות ה-68

על עלון מעגן המתחדש

עלון מעגן האחרון יצא בשנת 1998, לפני קרוב ל-20 שנה. אז הגיע הזמן לנקות את האבק ולחדש את האמצעי החשוב הזה לחיבור וחיזוק הקהילה.

חשוב לנו להקפיד על כך שהעלונים לא יהפכו
לזירת התגוששות ויהיו נקיים ממאבקי כוח אשיים
כאלה ואחרים. יש מקום לפרסם ביקורת ודעה
אישית כל עוד היא עניינית ואינה מכוונת לפגוע.
מה בעצם יהיה לנו בעלון?
נראיין אנשים החיים בקהילה, נעניק הצצה קטנה
לחייהם היומיומיים ואולי נמצא פרט מעניין (במידה
הנאותה) לחלוק עם כולם...
נעקוב אחר צעירי הקיבוץ הנמצאים מחוץ לקיבוץ
כדי לבדוק היכן הם היום (ומתי הם מתכוונים
לחזור כבר...)
נפרסם מדורי "רכילות" על המתרחש בסופר
ובמגרש המשחקים
נפרסם טורי דעה נשכניים ומעוררים, כדי שיהיה
קצת מעניין...
יהיו לנו טורי מתכונים מעשי ידיהן של טובי וטובות
הבשלנים בקיבוץ
נשלח את ההורים והילדים למצוא את המטמון
ולהסתובב קצת בקיבוץ ביחד
נעביר דיווחים מההנהלות והועדות השונות כדי
להתעדכן בנעשה בקיבוץ
ועוד ועוד...
הכוונה בשלב זה היא להוציא עלון אחת לחודשיים.

נראה שבימינו החשיבות האמתית של
התקשורת הולכת לאיבוד, כשאנחנו כל הזמן
מופצצים בדיווחים על המתרחש סביבנו,
באירועים החריגים המושכים את העין והנפש,
ובוויכוחים רבי החשיבות והיצרים שעלולים
ליצור בנו מתח וחרדה קיומית.
בבסיס, תקשורת ממלאת תפקיד חיוני
בתפקודה של חברה ליברלית וחופשית
שמעניקה את זכות הביטוי לכלל חבריה. היא
משמשת כמעין רשות רביעית, בעלת כוח עצום
בקביעת סדרי היום של הרשויות האחרות. יש
אינסוף דוגמאות ורק מהזמן האחרון: האופן שבו
התכנית "צל של אמת" משפיעה על דעת הקהל
במשפט זדורוב, הדרך שבה מוצגים "טובי"
הפוליטיקאים (ראה ערך אורן חזן), וכמובן
הרדיפה / האדרה (תלוי איזה עיתון קיבלתם)
של ראש ממשלתנו בנימין נתניהו.
אך התפקיד החשוב ביותר של תקשורת, הוא
בכלל ביצירת חיבור. בחיבור של האדם למקום
ובחיבור של האדם לסובבים אותו. התקשורת
נותנת לנו הזדמנות לפתוח את העיניים על
המתרחש סביבנו, על האחר, על עצמנו.
באמצעות תקשורת אנחנו מתחברים, מכירים
אחד את השני, הזרות אט-אט נעלמת והמקום
בו אנו חיים הופך ליותר אישי. מי שעד לא מזמן
היה עובר ושב מולנו בשבילי הקיבוץ יכול
להפוך בעינינו לאדם בעל סיפור, דעה ועומק.
זוהי מטרתנו בהחייאת עלון מעגן, קצת יומרנית,
אכן, אבל אנו מקווים שהעלון הזה ייתן איזשהו
פתח לחיבור הקהילה הקטנה, אך המאוד
מגוונת של קיבוץ מעגן.

מהמעוניינים לכתוב ולתרום מזמנם לגיליון הבא, מוזמנים לפנות אלינו פנים אל פנים או
במייל: alonmaagan@gmail.com

ראיון עם אילנה ודוד נוטי | תום ברכר

רק הערוצים שהיינו קולטים עם האנטנות וב-92 התחברנו לכבלים. אלה היו שינויים גדולים מאוד. פתאום אנשים היו יושבים בבית ורואים טלוויזיה. אותו דבר היה עם הטלפונים. פעם היינו צריכים ללכת לחדר האוכל או למרפאה כדי לדבר בטלפון. ברגע שהכניסו קווי טלפון לבתים הרבה השתנה.

איך אתם רואים את הקיבוץ בעוד 10 שנים?

אילנה: לדעתי מעגן ישמור על הצביון שלו. מהתחלה אמרנו שאצלנו הולכים על קבלה לחברות ולא על הרחבה קהילתית. אנחנו מקווים שזה ימשיך להוכיח את עצמו כהחלטה נכונה. החברה שלנו היא חברה טובה ויש לנו עדיין שורשים בריאים וטובים. גם לעובדה שהקיבוץ מצליח כלכלית בשנים האחרונות יש השפעה על כך.

בניתם בית בשכונה החדשה. מה הניע אתכם לכך?

דוד: היו לנו חששות להזדקן בבית דו קומתי וכבר מזמן ביקשנו לשייך דירה אחרת מזו שהייתה לנו. אני הייתי שותף במנהלת הבנייה והכרתי היטב את העלויות וראיתי שבתנאים מסוימים נוכל להיכנס לפרויקט. בהתחלה אילנה לא רצתה בכלל לשמוע על זה. זה היה פורץ דרך כי הקיבוץ הסכים לתת תמורה כספית על הבית שירשנו וזה אפשר לנו לבנות את הבית. לא רצינו לקחת שום הלוואות כי אנחנו כבר מתקרבים לגיל 70. אנחנו מאוד מרוצים מההחלטה. יש לנו בית יפה ושכנים טובים. השינוי הכי גדול מבחינתנו זה ההתרחשות שיש סביב הבית. כל הזמן אנחנו רואים ילדים ואנשים וזה היה לנו חסר בבית הקודם שפנה לאזור קצת שומם.

מה אתם מאחלים לקיבוץ לכבוד יום העצמאות ה-69?

מאחלים שימשיך לשגשג חברתית וכלכלית ושהרבה בנים יחזרו ויקימו את ביתם פה.

יש לנו בקיבוץ הרבה מאוד אנשים מעניינים. לקחתי על עצמי לצאת ולראיין חברי קיבוץ שיספרו וישתפו בסיפורים על עצמם ועל הקיבוץ. בתור סיפתח, הלכתי שני צעדים לשכני היקרים אילנה ודוד שהסכימו בשמחה להיות הראשונים להתראיין.

איך הכרתם?

אילנה: אני הגעתי לקיבוץ עם ההורים שלי מארגנטינה בגיל 12 לאולפן. בשלב כלשהו ההורים שלי עזבו ואני חזרתי לקיבוץ בגיל 17. משפחת מרמלשטיין (ההורים של זיוה דוידוביץ') לקחו אותי בתור בת. דוד אז היה בצבא. הכרנו בצבא ודיי מהר התחתנו. אנחנו חוגגים עוד מעט 48 שנים ביחד.

איזה זיכרונות טובים יש לכם מהקיבוץ של פעם?

דוד: הזכרונות הכי טובים שלי הם מהלינה המשותפת בגילאי בית הספר, זו הייתה חוויה נפלאה. תמיד היו קבוצות קטנות והיו מחברים שני שנתונים. בית הילדים היה איפה שהיום כפר הנופש, בסוף הקיבוץ. הייתה חורשת אקליפטוסים חשוכה בדרך לשם ככה שההורים לא היו באים אפילו להשכיב אותנו לישון. היינו עושים חגיגות, חופשיים, בלי מבוגרים. לפעמים היינו מתפלחים לסרטים שהיו מקרינים על הקיר של מה שהיה אז חדר האוכל והיום משמש כמכבסה. היינו יורדים לחוף להתרחץ בכנרת וכל ערב מתאספים בדשא הגדול ומשחקים שם שעות. היה הורה שהתפקיד שלו היה "משתיק" והוא היה נשאר לישון אתנו אבל תמיד הם היו מגיעים מאוחר. לא הייתה לנו טלוויזיה והיינו מעסיקים את עצמנו.

מה הדבר הכי מהותי שהשתנה בקיבוץ?

דוד: היו נקודות מפנה: המעבר ללינה משפחתית ב-82, הכניסה של הכבלים והטלפונים הפרטיים בבתים ואח"כ ההפרטה ב-2004. אילנה: תאר לעצמך שפעם לא היו לנו בגדים פרטיים אפילו. אם היית מקבל פריט לבוש מתנה מאיזה דודה היו לוקחים לך פריט לבוש דומה ממה שהקיבוץ נתן ומעבירים לילד אחר.

דוד: הייתה לי דודה ממקסיקו שהייתה שולחת לנו בגדים יפים אבל בעיקרון מה שקיבלת ממחסן הבגדים זה מה שהיה. אנחנו היינו הקיבוץ הראשון בתנועה הקיבוצית שחילק מקררים לחברים. כדי לקנות מקרר זוג היה צריך לוותר על דמי ההבראה שלו, כלומר לא לצאת לנופש למשך 4 שנים. כשהגיעו המזגנים היינו צריכים לוותר אפילו פעמיים על הבראה. באיזשהו שלב חילקו טלוויזיות. בהתחלה היו

מה קורה בקיבוץ?

מהנעשה בקליטה במעגן - ליאור ספיר

מטרת קליטת חברים חדשים לקיבוץ הינה חיזוק, התחדשות והתרחבות הקיבוץ ומספר המשפחות המתגוררות בו כיעד חשוב להמשך קיומו. בנוסף, ליצור צמיחה והמשכיות על ידי קליטת משפחות מתוך שאיפה לקהילה מתחדשת המושתתת על שותפות קהילתית של אנשים אשר להם זיקה לחיים קהילתיים ומוכנים לתרום ממרצם ויכולתם לקהילה הקיבוצית. מעגן כקיבוץ שואף לשיתוף מלא של החברים החדשים בפעילות החברתית והתרבותית. במעגן ניתן דגש על קליטת בני המשק ויצירת מסלול קליטה המאפשר לחיות באופן קבע בקיבוץ.

ועדת קבלה וצמיחה דמוגרפית

חברי הועדה הם, עלי קדם, שרונה אלישע, שימי שטרית וערן אפריים. ועדת קבלה אחראית על כל תהליכי המיון והקבלה של המועמדים לחברות בקיבוץ. בהתאם להוראות ולעקרונות אשר נקבעו באסיפה. בסוף תהליך הקליטה ועדת הקבלה ממליצה לאישור האסיפה מועמדים שעל פי דעתה מתאימים להתקבל כחברי הקיבוץ לאור חוות דעת מקצועית שהתקבלה ועל בסיס התרשמותה ולאחר עמידת המועמדים בתנאים אשר נקבעו באסיפת החברים.

קהל היעד

כפי שציינתי במעגן שמים דגש ומאמץ רב על קליטת בני המשק. אם זה באפשרות של קנייה של מגרש מבונה דרך הטבות בתשלומים והנחות בתשתיות. כמו כן, בימים אלו נבחנת התכנות הקמת שכונה לדיור בר השגה. במקביל לתהליך קבלת בני המשק אנו רואים חשיבות רבה בקבלת משפחות חדשות לקיבוץ אשר מעוניינות לקבוע את ביתם בקיבוץ ועברו את כל מבחני הקליטה והקבלה. על מנת לעבות את שורת החברים וכמובן את מספר הילדים.

מהנעשה בשטח

במקביל לקליטת חברים חדשים צוות צמיחה דמוגרפית עוסק בתחומים רבים ומגוונים על מנת להתמקצע ככול שניתן בקליטת משפחות חדשות ומשפחות של בני משק. אנו נעזרים רבות בניסיון של עורך הדין יונתן, היועץ המשפטי של מעגן, בעיקר בסוגיות שהמדינה ובראשה רשות מקרקעי ישראל מקשה על כלל הקיבוצים, אם באי מתן התרי בנייה חדשה או התרי בניה לשיפוץ בתים קיימים, אם במיסים והטלים שהמדינה מטילה על החברים החדשים ועוד הפתעות שנקווה שלא יגיעו או לפחות שנדע מהן מראש ולא בדיעבד. אין ספק שבתוך תהליך הקליטה נעשו ויעשו לצערנו טעויות, נקווה שלא רבות, אך כולנו חייבים להבין שאנו נמצאים בתוך מציאות שמשתנה כל יום. אנו משתדלים להיערך ככל שניתן אך הגזרות [לתשלום] לעולם יתקבלו רק לאחר שאנחנו מתקבלים לחברות ומתפקידנו להיות עם היד על הדופק, ולהסביר כמה שניתן לנקלטים. כיום הנושא המרכזי שאנו עוסקים בו הוא קידום קליטת בני משק לחברות, תוך בחינת המסלול הנכון והמתאים למעגן. אני רוצה להודות לאילן ונמרוד אשר מקדמים יוזמה זו ונקווה שאכן ימצא המסלול הטוב ביותר לבני המשק ולכלל קיבוץ מעגן.

מועמדים וחברים חדשים

אז כמה נקלטו במעגן עד כה? במהלך חמש השנים שחלפו קלטנו כמות נכבדה [במספרים של מעגן] לחברות. קצת מספרים - סך הכל נקלטו 36 חברים חדשים: 27 חברים ממשפחות של בני משק ו9 חברים חדשים ממשפחות מבחוץ. כרגע בתהליך קליטה יש לנו ארבע משפחות: משפחת פורת עידו ויהודית[קדם], משפחת לב רעות ורון משפחת בבאי ברק ושירי [ירדן] ומשפחת דרורי רועי וצביה. במהלך הקיץ מתוכננת להגיע משפחה נוספת, משפחת ענבר כפיר הלה [מגרעין כנף] עם ארבעה ילדים. נאחל לכולם ולכולנו בהצלחה. שנמשיך לקלוט ולצמוח לקהילה מגוונת מתחדשת אך עם שמירה על צביון מעגן המשפחתי.

מה קורה בקיבוץ?

חינוך במעגן - רווית עמיאל

מערכת החינוך שך מעגן היא מערכת קטנה. בגיל הרך מתחנכים ומטופלים בשנת הלימודים הנוכחית כ-48 ילדים ובחינוך החברתי, בכיתות ה'- י"ב ישנם כ-20 נערים ונערות. בנוסף, מתחנכים ילדי כיתות א'-ג' שלנו בחינוך החברתי של דגניה א' - זו השנה השנייה.

הגיל הרך

בגיל הרך אנו חווים בשנים האחרונות התערבות הולכת וגדלה של משרדי החינוך והכלכלה בתוך מערכות החינוך הכפריות. הרגולציה אותה מפעיל משרד הכלכלה באמצעות מערך בירוקראטי לא סביר, מאיימת עלינו ברמה הערכית ומעמידה בספק את המסוגלות שלנו להמשיך ולהפעיל את רעיון החינוך הקיבוצי המתמקד בעמלנות של הילדים, קשר שוטף והדוק עם הקהילה, ופעילות הצמודה לעונות השנה ולדמותה הכפרית והחקלאית של הקהילה במסגרתה פועלת מערכת החינוך. הדרישות אותן מציב משרד הכלכלה בתחומי ביטוח, חוזים ובעיקר בינוי ובטיחות אינם סבירים ואינם עומדים בהלימה לדרך החינוכית שלנו. את הקשר שלנו מול משרדי הממשלה אנו מקיימים באופן ישיר מול המפקחות השונות אך גם באמצעות המועצה האזורית ומחלקת החינוך בתנועה הקיבוצית.

נושא הצוותים גם הוא מלווה אותנו לאורך השנה כולה - כל שנה. מושקע מאמץ גדול באיתור מחנכות ומחנכים המתאימים לדרכנו החינוכית, התרבותית, האישית והאנושית. פעמים רבות אני נתקלת בקושי שלעיתים נדמה כי הוא אינו פתיר בתחום ואנו נאלצים להתמודד עם כוח אדם שאינו מקצועי ואינו מזוהה עם המערכת ותכניה.

השנה, יצאה יעל סמית ללימודי גננות במכללת לוינסקי ונלי מור מהרג' סיימה בהצלחה רבה מכינה ועתידה להשתלב בלימודים אקדמיים בשנת הלימודים הבאה. אני מאוד שמחה בהחלטתן לצאת ללמוד ולהתקדם ומשוכנעת שיביאו איתן תכנים חדשים ורוח מרעננת למערכת.

החינוך החברתי

לאחר חג הפורים, הודיעה אפרת - מדריכת הנוער שלנו, על החלטתה לסיים את עבודתה במעגן. בפרק הזמן שמתום מרץ ועד לתחילתה של חופשת הפסח, לא הודרכו הילדים. עתה, במהלך החופשה, מדריכים את הילדים והנוער באופן חלקי, יעל ונתי- תודתנו הגדולה לשניהם על התנדבותם למשימה.

אנו מחפשים מדריכים חדשים למערכת כשהמחשבה היא כבר על בניית צוות לשנת הלימודים הבאה בה אנו צפויים להחזיר את ילדי א'-ג' שלנו הביתה ולפתוח מחדש את מערכת החינוך החברתי בקבוצת הגיל הצעירה.

גם כאן, כמו בגיל הרך, סוגיית איתור המדריכים היא משימה מורכבת וכלל לא פשוטה...

בזמן זה של השנה אנו כבר עסוקים בהערכות לחופש הגדול ולשנת הלימודים הבאה. על הפרק עכשיו מספר נושאים:

גיבוש ואיוש צוותים לקראת תשע"ז.

הערכות לפעילות הקיץ בגן יקינתון בזמן בו נמצאת הגננת בחופשה ובכלל זה קבלת אישור ממשרד החינוך - מנהל חברה ונוער להפעלת המקום בקיץ כקייטנה.

החזרת ילדי א'-ג' לחינוך במעגן - פתיחת המערכת מחדש ואפיון מערך הצרכים החברתיים והחינוכיים לאורם צריכה לפעול המערכת.

שיפוץ מבנה המרכזון והצריפייה והתאמתו לקליטת ילדים ולקיום פעילות בו.

הרשמות מול משרד הכלכלה (מול משרד החינוך כבר הסתיימו ההרשמות).

חתימה מחודשת על הסכם מעונות וצהרון מול משרד הכלכלה.

חשיבה מחודשת על פעילות והרכב הנהלת החינוך.

אני מזמינה אתכם, הורים, סבים וגם אלו שאינם - להיות שותפים לפעילות המערכת. נשמח אם תתרמו שעה של סיפור

או משחק ויצירה לילדי הגן או לילדי החינוך החברתי. נשמח בכל רעיון שתביאו אתכם.

מה קורה בקיבוץ?

ועדת תרבות - חנה אסטרי

במהלך השנה האחרונה התכנסנו, חברים ותושבים המעוניינים לקדם את תחום התרבות במעגן, מספר פעמים בכמה הזדמנויות בעיקר כדי לראות, לדעת ולהבין מה המקום של התרבות בקיבוצנו המשתנה. במפגשים עלו שאלות מהותיות שעוררו דיונים חשובים ומעניינים: האם צריך בכלל תרבות? האם לשמור על המסורת או לחדש ולשנות? כמו כן, בנינו תקציב שנתי והקמנו צוותים לחגים ואירועים במהלך השנה שתבוא. בהזדמנות זו אני רוצה להגיד תודה לכל מי שתרום מזמנו לחשיבה המשותפת ולהפקה בפועל של אירועי התרבות השנה.

אחד התוצרים היפים של מעורבות החברים בצוות תרבות הוא שוק האביב הכפרי המתקיים לראשונה אצלנו בקיבוץ במהלכו יפעלו דוכנים שונים פרי יצירתם של חברים ותושבים.

בנימה אישית, תמיד יש לי הרגשה שאני חוזרת ומבקשת ואפילו מתחננת לאנשים שיהיו מעורבים בהפקות אירועי התרבות. הסיבה לכך היא שבאמת חסרים לנו עדיין שותפים. לרוב נענים אותם אנשים שמארגנים את החגים ואירועי התרבות.

אני פונה עכשיו לכולכם! אתם מוזמנים לקחת חלק, לארגן ולהוביל את הפקת אירועי התרבות בקיבוץ. יש עוד כמה אירועים שחסרים בהם שותפים ושאלנו מהכים לאנשים שייקחו את השרביט ויובילו. להלן רשימת האירועים הבאים עלינו לטובה להמשיך 2016 והצוותים שלקחו על עצמם להפיק את האירוע. מוזמנים לפנות אלי ולהצטרף להפקת אירועי התרבות.

אז חג שמח וברכות לכולם!

חג	תאריך	מספר מארגנים נדרש	מתנדבים לארגון
לי"ג בעומר	25.5.16	4	יערה ספיר, יעל פלס
ערב שבועות	10.6.16	6	רעות לב, צביה דרורי, יעל ספיר ונטע סמית
חליקות לשבועות	11.6.16	3	נווה קליין
חג בנים	יולי	6	יואב בן יעקב
טברנה קיץ	6.8.16	4	בזיה, עידו
סיור לילה בצפת	1.9.16	1	
הכנת ברכות לראש השנה	24.9.16	3	
יום הילד	17.10.16	5	שגית אפרים
אושפיזין קהילתי	21.10.16	4	יואב בן יעקב, בזיה, ליאור ספיר
מסיבת חנוכה	24.12.16	4	
מסיבת רוק חנוכה	30.12.16	5	בזיה

מה קורה בקיבוץ?

מנהלת קהילה

לחברים ולתושבים שלום,
בשעה טובה יוצא עלון ראשון של הקיבוץ. ברצוני לברך על יוזמה זו את תום ברכר וצוות העלון. לדעתי עלון טוב משקף את הלך הרוח בקהילה ע"כ שיאפשר לחברים ולתושבים לשתף את הציבור בנושאים שונים תוך שמירה על תרבות דיון, דמוקרטיה ורגישות. העלון יצא אחת לחודשיים ולעיתים יצורף דף מידע ממנהלת הקהילה.

חלופות השיור

לפני כשבועיים התקיימה ישיבת מנהלת, פתוחה לציבור הרחב עם עו"ד יונתן גולדשטיין ויועצים נוספים. החלופות הוצגו בהיבטים משפטיים, חברתיים וכלכליים דרך הצגת יתרונות וחסרונות לכל חלופה. בסוף הישיבה הוחלט להמליץ לאסיפה לקדם את חלופת האגודה 1447 שמיטבה מאוד עם חברים חדשים שייקלטו לקיבוץ וזאת מבלי לוותר בשלב זה על חלופה 751 (שיור קנייני). הנושא יגיע לאסיפת הקיבוץ ב- 17/5/16, חשוב מאוד להגיע ולהצביע מתוך הבנה של החלופות האפשריות.

שימוש בדירות פנויות כמקור לתשלום פנסיה לחברים

לאור כך שלקיבוץ יש גרעון אקטוארי בפנסיה ואנו משלימים מידי חודש פנסיה לחברים שכבר מושכים פנסיה, הוחלט במנהלת להמליץ לאסיפה כי עד לחודש ינואר 2020 ישמשו כל תשלומי שכ"ד שיגיעו מדירות פנויות ו/או מדירות ששייכו לחברים חדשים ו/או סומנו ליורשים, כמקור לתשלום הפנסיה של החברים ו/או תשלום של הגרעון האקטוארי לפנסיה.

השקיית גינות פרטיות

מזג האוויר מתחמם ואנו נדרשים להשקות את הגינות הפרטיות. עלות השקיית הגינות+ מים שאינם מחוייבים באופן ישיר הינה 250 אש"ח בשנה!!! אני פונה אליכם ומבקשת להפעיל שיקול דעת נכון, יש לנהוג בריסון ובחסכון ולא להשקות את הגינות בצורה מוגזמת.

בנוס לחברים

בחודש האחרון חולק בנוס בסך 5,000 ₪ לחבר. הבנוס מבטא את עמידתנו ביעדים העסקיים שהצבנו לעצמינו בשנת 2015 ואף יותר מכך. שאפו לכל העוסקים במלאכה.

אמנת שירות לחברים ולתושבים

לאחר עבודה מאומצת ומספר רב של מפגשים, הוצגה בשבוע האחרון להנהלת הקהילה, טיוטא ראשונית של אמנת השירות. אמנת השירות מבטאת את המחויבות של כל אחד ואחד מנותני השירותים בקיבוץ למתן שירות איכותי, מקצועי ואדיב. האמנה מגדירה גם את תחומי האחריות של הקיבוץ, נותני השירותים וחברי הקיבוץ ואת המחויבות כלפי התושבים. בקרוב מאוד תפורסם חוברת האמנה לחברים ולתושבים.

יום הזיכרון ויום העצמאות עומדים בפתח.

שנדע לזכור ולכאוב בימי הזיכרון וגם לחגוג בשמחה ביום העצמאות!!!

שלכם, נוגה.

מה קורה בקיבוץ?

ראובן סמית

מהנעשה בעסקים

בימים האחרונים ניטעה חלקה חדשה של אבוקדו (בשטח האורווה) כל האזור שהיה שטח "נטוש" נוקה, סודר וכל העובר על הכביש הראשי רואה אזור נקי לעומת מה שהיה קודם. במקביל, אנו בשלבי תכנון של אזור הלולים לשעבר לסככת אריזה לבננות והעברת המוסך, המסגרייה, סככת הטרקטורים ומשרדי ענפי השדה לאזור הנ"ל. שהיו ללא שימוש עד כה. תכנית נוספת היא של פיתוח אזור תיירותי משקי באזור סככת הטרקטורים הישנה וחצר היענים לשעבר. באופן זה כל האזור שמדרום לכביש הפנימי של הקיבוץ מתוכנן להיות אזור נקי ופעיל. בצמח מפעלים מתקיימים דיונים מזה זמן רב בנושא שיווק התוצרת החקלאית של העמק. בעבר כל התוצרת החקלאית של הקיבוצים הייתה מתנקזת לצמח מפעלים (לבתי האריזה הייעודיים) שם נארזת ומשווקת במשותף. לאור אי שביעות רצון של חלק מהקיבוצים ומעגן ביניהם, החלו אותם קיבוצים לשווק את תוצרתם דרך גופים אחרים ומהתאגדויות של 30-40 קיבוצים בצמח אבוקדו או 16 קיבוצים בצמח בננות נותרו מעטים באותם בתי אריזה. במעגן כבר נפלה החלטה לחזור ולעבוד עם צמח מפעלים וזאת כאשר בתי האריזה יחלו לשווק בעצמם את התוצרת (כי כידוע לכולם הכסף נמצא בשיווק ולא בגידול) וע"כ נהיה שותפים לכל שרשרת הערך של ייצור המזון -גידול-אריזה-שיווק-מכירה.

לבסוף: בשנים האחרונות קלטנו משפחות רבות חלקן בניאות משק וחלקם מבחוץ. לטובתם ולטובת אלו ששכחו להלן רשימת מלאי של ענפי החקלאות במעגן: אבוקדו - 450 דונם של זנים שונים המתחלקים בגדול לזנים ירוקים וזנים שחורים. בננות - כ-400 דונם הדרים - 35 דונם של אשכולית אדומה (על גבעת תל קציר, ו-50 דונם של מנדרינה מהזן אור. מנגו - 200 דונם של זנים שונים המתחלקים בגדול לזנים ירוקים וזנים צבעוניים. גד"ש - כ-1000 דונם של חיטה לגרעינים בעיקר. בענפים אלו עובדים: 8 חברים, 7 בני ובנות משק, 8 תאילנדים וקבלני קטיף ואריזה לפי הצורך ובעונות מסוימות של השנה. בסך הכל ענפי החקלאות נותנים פרנסה ישירה ל-23 משפחות.

ולבסוף הענף החשוב במעגן -כפר הנופש. כפר הנופש הינו שותפות של מעגן 85% וקיבוץ יזרעאל 15%. בכפר הנופש עובדים 20 חברים/ות ובני משק. לסיכום: ענפי העסק נותנים פרנסה ישירה ל-43 משפחות, מהן 35 חברי/ות הקיבוץ ובני משק ו-8 תאילנדים.

חדש במפעלון | חני חרמש ברכר

המפעלון, מקום נעים ושקט אליו מגיעים מדי יום בשעות הבוקר-צהריים חברי הגיל השלישי בקיבוץ למגוון תעסוקתי של יצירות אמנות, משחקי זיכרון ואפילו ספורט.

את המפעלון מנהלת זיוה דוידוביץ מזה כ- 15 שנה ואחראית להתאים למבוגרים עבודות יצירה לפי יכולתם. לזיוה כישרון מולד לתפירה וביחד עם סוזי, תופרת מקצועית ואלופה בתיקונים, מכינות ויוצרות מגוון רחב של עבודות - סיגרים שמיכות נחששים ומגני ראש לתינוקות, כריות חימום כריות נוי והנקה, בובות מרשימות ביותר, מוביילים, תיקים, וכמובן מגבות המטבח המפורסמות.

אל המפעלון מגיעים אנשים קבועים כאשר לכל אחד מהם עיסוק החביב עליו: טדי אורג על נול, חווה סמית ואוה הרץ רוקמות, לידיה מכינה בובות ומציירת, בנצי מייצר כדורים צבעוניים ובובות מסיכות צבעוניות ואביבה מציירת מנדלות.

פעילויות

פעמיים בשבוע מגיעה אורית בכרך תושבת הקיבוץ ומורה לחינוך גופני בעברה בהתנדבות להעביר שיעורי ספורט. השיעורים נועדו לשמור על התנועה וגמישות המפרקים בשילוב חפצים בעלי משקל, בקבוקי מים, שקיות וכדורים. מלבד הספורט חשובה מאוד ההשתתפות בקבוצה השמחה וחווית המשחק. פעם בשבוע מגיעה פיקי ממנחמיה למשחקי זיכרון ודיונים על היסטוריה של א"י ואקטואליה עכשווית. בחגים מגיעים ילדי הגן אל המפעלון לשיר ולרקוד עם המבוגרים ובמשך השנה מגיעות קבוצות מהכפר נופש שהגיעו מהוגריה לשבת עם המבוגרים לדבר ולשיר שירים (בהונגרית!!)

המפעלון פתוח חמישה ימים בשבוע החל מהשעה 06:30 ועד 13:00 בצהריים ומיועד לפנסיונרים בגיל השלישי שמעוניינים ורוצים לייצר ליצור ולהנות מהחברה.

חדש במפעלון

יצירות למכירה

היום לפני...

כולם אוהבים נוסטלגיה. לפשפש באלבומי תמונות ישנים, לצחוק על איך שהיינו נראים פעם, להיזכר בימים שהכל היה יותר פשוט, יותר תמים. במדור זה נביא קטעים מתוך עלוני קיבוץ מעגן ישנים. הרעיון עלה משיחות עם חברי קיבוץ ותיקים שאוהבים להיזכר ולספר בערגה על הקיבוץ של פעם. אז כדי שנדע מאין באנו ולאן אנו הולכים נכנסנו לארכיון והתחלנו לחפש. בהזדמנות זו אודה לחילקה וארנונה בן יוסף על העזרה. הפעם בחרנו בשני קטעים. הראשון שיר שכתב וילי קדם ז"ל לרגל יום העצמאות ה-42 למדינת ישראל. אתם תקבעו אם עדיין רלוונטי להיום.

ישראל בת 42

האזינו ארץ ושמייים
לאחר מלחמות כאש ומים
הנה היא בת ארבעים ושתיים,
החגסמו תקוות וחלום
הכה נחונן כדמוחה דהיום
לטוב או לרע
כך היא נראית במראה.

היא בת ארבעים ושתיים
לעיחים צולעת וזקוקה לקביים.
היא ארץ הבחירה ובעיקר ארץ הבחירות.
היא הארץ המובטחת
בה לא לקיים הבטחות היא נרומה לאומית.
היא ארץ הברית:
עליה מברית המועצות ומסון מארצות הברית.
היא ארץ שקרה כן והכל האופי
ארץ בה מילה אינה פרט לברית מילה.
עוקבים בה מבוקר ועד חצות מעקב
מי מוכן לחצות את הקו.
היא ארץ בה גמר חתימה טובה אינה כהלכה ובסדר
כלי התוספת "כלי נדר".
היא בחזית הקרבות נלחמת בעזרת חיל השריון
ובחזית הפוליטית בעזרת שריון.
היא ארץ בה רבנים אומרים: אף שעל
וחילונים נלחמים "קרועי בגד ונעל".
היא ארץ בה מתקיימות ישיבות ממסלה
ויש בה משלתי שירות.
היא ארץ בה גורל הכנסת
נקבע בבת-הכנסת.
היא ארץ בה אלוהים אח זעקב פדה
אך טרם הצילו מהאינתיפדה.
היא ארץ שמכל מלחמותיה יצאה בשלוט
פרט למלחמה על השלוט.
היא הארץ אשר קורה בו מה שקורה וקרה מה שקרה
ארצנו היחידה והיחידה.
היא בת ארבעים ושתיים
חבוא עליה ברכת שמים.

וילי קדם

היום לפני...

הקטע השני, גם הוא משנת 1990, נכתב ע"י אטי דרורי והוא סיכום של אירועי יום העצמאות ה-42. שוב מעניין להשוות להיום...

צוות יום העצמאות החל לעבוד כחודשיים לפני חגיגות יום-העצמאות. לאחר התלבטויות רבות הגיע הצוות להסכמה בעניין מחכונת החג: מסכת בנושא הפלמ"ח - שכתב עלי קדם ו-כיימה דליה גולדמן. קומזיץ עם שירה בציבור בליווי חכורת הזמר של קיבוץ כנרת "רבעיית קוורטה", מה שלמעשה לא היה כל-כך שירה בציבור, אלא הופעה כשהציבור היה די פסיבי. כקטע זה אני חייבת לציין ש"רבעיית קוורטה" הגיעו למעגן בשעה 18.00 בערב יום-העצמאות לשם בדיקת מקרופונים, והחליטו שמעלים את כל ציוד המקרופונים אשר סדרנו לרגלי הכמה - על הכמה, חבל מאוד - פה הייתה שגיאה מצידם, היות וחקלה היה מרוחק והשירים לא כל-כך מו-כרים. האוירה הייתה מאוד פושרת והציבור לא שיתף פעולה עם חכורת הזמר. נו טוב, נלמד ובסיק מסקנות (כמו שאומרים: "נלמד מהנסיון"). לקיבוץ הוזמנה להקת "לוס ברזילוס" אשר וקנייחיה פיזזו והניעו ישכניהן בקצב מדהים ומסחרר. הן הלהיבו את קהל המבוגרים והניסו את הילדים הסקרניים שהתביישו. היה גם להטוטן כדורגלן מברזיל שהדהים בכיצועיו והיה נושא לחיקוי לגברים חובבי הכדורגל שהיו בקהל הצופים. הערב נסתיים בשעה 2.00 אחר-חצות בריקודי דיסקו ברחבת בית-הצנחן ובריקודי עם. ניתן לסכם את הערב כמוצלח מאוד למרות שהיו בו חקלות. מזמן לא היה הציבור המעגני עירני ושמח כל-כך בחג-העצמאות.

ביום העצמאות - היינו עדים ללונה-פארק שהיה מוצלח מאוד לכל הדעות. הילדים עברו ממחקן למחקן ולא ניכר לחץ בשום חחנה, הכל פעל כשורה, אפילו בקרטינג ניתן היה לנסוע שוב ושוב, מבלי שהתור ישתרך ויהיו מריבות ורחיפות. הצפרדע הענקית שרתה בנאמנות את כל הקופצים והמקפצים למיניהם. כמו-כן בריכת הכדורים, דומני שכל הילדים כולל הצריפיונרים נהנו משחיה בכרכת הכדורים. מתקן הצמר גפן-סוכר משך אליו קהל לא קטן של ילדים ומבוגרים אוהבי מתיקה. המתקן שנבנה במסק, הוסב למחקן צבע סיבובי, שם היו יצירות אמנות ואף מתקן זה לא שקט לרגע עד אשר נגמרו הצבעים. ומי שהעבודה במתקנים הרעיב אותו או הצמיאו יכול היה לרוג בקבוקי שתיה או להתארח בקפיטריה אשר שרתה את הציבור החל מ-10.00 בבוקר ועד 12.00 בצהריים. הציבור, לא הפסיק לדבר בשכחי העוגות שהן כולן מאפה ידיהן של חברות מעגן. החברות הוכיחו שגם עם תקציב קטן למצרכי עוגות ניתן לאפות עוגות טעימות ויפות למראה. לקינוח - היו גלידות חפשי חפשי. את המעבר ל"זלילת הסטייקים" בישר המטוס הקל, שהוטס ע"י גידי דרורי ואורי, שזרקו את חבילות השי לילדים. מכאן ואילך במרכז עמדו הסטייקים והפתמים. שטחנו, אכלנו ושכענו. לא נותר - אלא להודות לצוות הענק שארגן, יזם את כל נושא חג העצמאות. בראש הצוות עמד מוישל'ה, כאשר קיצ'י הוא העוזר בכל הקשור לארגון, סידור ופרוק. כמו-כן נטל חלק לא קטן בעזרה עמית (סל"ע). חודה לצוות המטבח ולכל התורנים שעזרו לסדר. לצוות שסידר פרחים ולכל מי שלא הוזכר פה אחכם הסליחה. לכולם מגיעה חודה וברכה. כן ירכו צוותי חג טובים וחרוצים כמוכם. אטי דרורי.

תוצרת מעגן עלי קדם

דוד קלטיס

לבלם קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים, והכוכב העולה שלה, דוד קלטיס, יש קשר לקיבוץ מעגן: אביו, יוסי (יוס במקור) הגיע לכאן כמתנדב, ונשאר במשך תקופה ארוכה יחסית. יוס קלטיס שנולד בעיר ניימיכן שבהולנד הגיע לישראל ב-1980, ונשלח למעגן, שבאותה תקופה גם קלט שתי קבוצות של מתנדבים מהולנד. בקיבוץ התחילו בדיוק לפתח את התיירות הנכנסת מחו"ל, גילו שהצעיר ההולנדי שולט גם באנגלית ובגרמנית, וגייסו אותו לענף התיירות המקומי ("חניון מעגן") שהפך בהמשך לכפר הנופש. יוס הפך לאיש הקשר עם קבוצות מחו"ל, ואף ערך לאורחים סיורים בקיבוץ והרצאות. הוא חזר לקיבוץ מספר פעמים, שהה במצטבר למעלה משנתיים, ולמד עברית. באחד מביקוריו הכיר במעגן את אשתו לעתיד פלורי, בת למשפחה מרוקאית, שהיתה תלמידת מכללת אוהלו לחינוך גופני, ולהשלמת פרנסה טיפלה באחת מוותיקות הקיבוץ - מרתה דקנר ז"ל. השניים נשאו, והחליטו לבנות את עתידם בישראל. יוס למד בקורס לאחים, והפך לאח בכיר במחלקה פנימית בבית חולים שערי צדק. הזוג התגורר מספר שנים כתושבים בנווה אילן, עברו בהמשך למבשרת ירושלים, ומגיעים מדי פעם לבקר במעגן. דוד (20) הוא האמצעי מבין שלושת ילדיהם. כבר בילדותו זיהו אצלו הוריו כשרון נדיר לכדורגל, כולל שליטה מושלמת בכדור בשתי הרגליים. הוא התאמן במספר קבוצות, עד שנחת בקבוצת הנוער של הקבוצה הכי קרובה למגוריו - בית"ר ירושלים. בתחילת העונה נתן לו המאמן דראפיץ קרדיט לעלות עם קבוצת הבוגרים, והשאר היסטוריה. קלטיס הצעיר, שבינתיים נכלל גם בסגל הנבחרת הצעירה של ישראל, הפגין על המגרש ראיית משחק ואלגנטיות, והפך למשוש ליבן של הרבה מעריצות, ומה שיותר חשוב - של הפרשנים, שמנבאים לו עתיד ומסמנים אותו כ"דבר הבא" של הכדורגל הישראלי. הוא עצמו שומר על צניעות, ומצהיר: "מחוץ למגרש יש לי אופי הולנדי, על המגרש - מרוקאי". בלי קשר למה שחושבים על חלק מאוהדי בית"ר ירושלים, במעגן זוכרים היטב את משפחת קלטיס, עוקבים בעניין אחרי הקריירה של דוד, ומחזיקים לו אצבעות.

צילמה: ליאת אבשלומי

מקום מפגש | גיא שוקרני

הראו לי אדם צעיר שהוא לא סוציאליסט, ואראה לכם אדם חסר לב,
הראו לי אדם בוגר שהוא עדיין סוציאליסט ואראה לכם אדם חסר שכל.
(וינסטון צ'רצ'יל)

כל ארגון, חברה או קהילה באשר היא שואפת להמשיך ולהתקיים, לשרוד, המטרה או הצורך הזה נובע באופן ישיר מיצר ההישרדות האנושי שלנו, אנו מסתגלים, משתנים, לעיתים נלחמים להישאר בדרכנו, ולעיתים מקבלים עלינו את הכוחות החיצוניים החזקים עלינו ועוברים בליט ברירה לדרך חדשה. הכול למטרת ההישרדות, גם לעיתים במחיר איבוד הזהות הראשונית ממנה נולד הארגון, ממנו נולדה החברה או הקהילה.

הקיבוץ (הישות הנעלמה וחסרת הפנים, אליה אנו נוטים להתייחס לעיתים בחיבה, לעיתים בפחות חיבה), נמצא כבר זמן רב בתהליך הישרדותי כזה, עוטה על עצמו מסיכות, מדבר על התחדשות, על הפרטה, מתרחק מעקרונות העבר, מעקרונות בריאותו, מהשיתופיות, מחלום האוטופיה הקהילתית, בה אין חזק או חלש, בה פירות עמלו של חבר מחולקים בנתינה טבעית לכלל החברים. האם לטובה? האם ישנו מקום להתעקש על אותה הדרך?

ברורה התשובה, מכיוון שידועה המציאות, מכיוון שאין ברירה והדרך הישנה כשלה. כך יוצא, שבהכרח הזמנים, בהתפתחות החברתית, בהבנה שאין קיום לדרך הישנה, הקיבוץ שורד ומשנה פניו, והוא עושה זאת בחששות רבים. בחששות מפני המדינה שיום יבוא ותקום לכלותו, בחששות כלכליים, בחשש לעתיד הבנות והבנים, כאשר באופן פרדוקסלי, החשש הוא אף מפני בניו ובנותיו עצמם, להם הוא מעניק תארים יצירתיים של עצמאיים וכלכליים, ביד אחת מחבק, באחרת מרחיק. הבנים והבנות בתורם, אף הם מתקשים למצוא מקומם בדרך המתהווה.

בתוך תהליך הישרדות זה, עולה לטעמי השאלה העיקרית, שאלה שלא נוגעת לעניינים כלכליים, לא לנכסי דלא נייד, לא לתהליכי שיוך, לא לדיבידנדים ופירות נכסים, לא למסי שבח או לפנסיות, לא להנהלה, למנהלת או לכל הועדות.

השאלה שעולה היא מה עוטף את הקהילה? מה מחבר את הקהילה? כאשר ישנם חברים מלאים (במובן הלא שמן של המילה), חברים בעצמאות כלכלית, תושבי חוץ, בני משק וילדים המתרוצצים ברחבי הקיבוץ, אבל מעטים הם המקומות בהם הם מתחברים, מתקבצים יחד הן במישור הפיזי והן במישור המנטלי.

קיבוץ הוא איסוף, כינוס, הבאה יחד. מבלי אלו, אין משמעות למילה קיבוץ, הקיבוץ בתהליך הישרדותו הופך לישות חסרת בסיס, הנלחם לשרוד לשם ההישרדות עצמה. כאשר אם ונאבד קצת מין הציניות (המושרשת באופן גנטי בחלק מהחברים), נראה שמין ההכרח הוא ליצור מקומות מפגש, מקומות בהם אפשר למצוא רמה חדשה של שיתופיות. שיתופיות חברתית. קיבוץ ללא מקום מפגש כזה מאבד תוכנו וייעודו.

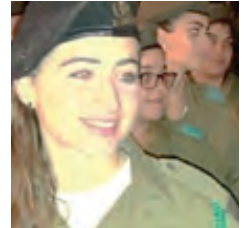
מטרת עלון זה בחלקו הוא להתחיל דיאלוג בין החברים השונים, להעלות את דעתם ולהעצים את המישור הקהילתי, יהיו בו מדורים שאנו מקווים ויעניינו את רוב המתגוררים בקיבוץ ויאפשרו פתיחת אשנב לחיי הקהילה במעגן.

איפה הם היום?

לכבוד יום העצמאות בדקנו איפה נמצאים ומה עושים בנות ובני הקיבוץ המשרתיים בצבא...

ענבר אזרזר

משרתת כמפקדת טירונות בבסיס מחנה 80, פיקדה על 6 מחזורי טירונות מתוכם, 3 כלל צהלי נשים, נהגים, אית"ן (חיילות גיוס מיוחד כמו חוות השומר) ועכשיו סרבנים. מחזור הבא תקודם לסמלת.

שי סמית

משרתת בתל נוף בטייסת ניסויי טיסה כטכנאית מכשור על מטוסי F16. מתקינה ומפרקת מכלולי הקלטה המקליטים ומשדרים מידע מהניסוי.

משי קורן

משרתת בחייל האוויר בבסיס 108 בצריפין כחווט אלקטרוניקה. עובדת בתוך המעבדה המרכזית של חייל האוויר, מייצרת מערכות שמטעינות מטוסים.

שני דנון

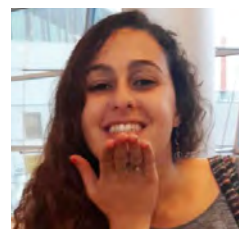
משרתת במחנה שמשון כסייעת רופא שיניים אחראית. אחראית על ארגון חדר הטיפולים על הניירת ועל סייעות אחרות.

איתמר בן יעקב - לוחם בגדוד 12, חטיבת גולני.
עדן איטח - לוחם בגדס"ר גולני.
עמית עטיה - מפקד בהנדסה קרבית.

זהר בן יעקב - עושה שנת שירות במושב רווחה בכפר הנוער של "כנף של אהבה".

שיר קדם - בעיצומו של קורס מדריכות גדנ"ע.

מתכונים | רזית מיוחס

קינואה עם ירקות ועדשים מונבטות

מצרכים:

- 1 בצל בינוני
 - 2 בטטות בינוניות
 - 2 גזרים
 - 1 סלק
 - 2 ענפי סלרי חתוכים לחצי
 - 4 שיני שום קצוצות
 - 1 וחצי כוסות קינואה לבנה שטופה במים קרים
 - 1 כוס עדשים מונבטות (ניתן גם רק להשרות אותן ללילה במים, במקרה כזה מוסיפים 3/4 כוס עדשים אחרי השריה)
 - 2 כפות סילאן
 - 3 כפות רוטב סויה
 - 1 כפית מלח
 - 1/2 כפית פלפל שחור
 - כמה ענפי טימין טריים
 - 2.5 כוסות מים רותחים
- לקישוט: מקלות שקדים קלויים על מחבת יבשה, כוסברה קצוצה.

הכנה:

חותכים את הבצל, הגזר והבטטות לקוביות ומטגנים בסיר עם מעט שמן זית. חותכים את הסלק לקוביות קטנות ומוסיפים לסיר, מטגנים ביחד 5 דקות מוסיפים את שאר החומרים: סלרי, שום, קינואה, עדשים, טימין, סילאן, סויה, מערבבים ביחד כ-2 דקות. מתבלים במלח ופלפל מוסיפי את המים הרותחים ומערבבים. בשלב זה רצוי לטעום את מי התבשיל ולתקן תיבול במידת הצורך. מבשלים יחד בין 15-17 דקות על אש נמוכה בסיר מכוסה. מכבים את האש וממתינים עוד 5-7 דקות כשהסיר עדיין מכוסה. מגישים לאחר פיזור השקדים הקלויים והכוסברה.

בתיאבון!

